Goigs de Santa Maria Magdalena.

Vallcebre

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Capella del Boixader, Belians.
Emplaçament	Carretera B-401, al centre del poble a l'esquerra, direcció Belians.
Alçada:	1296

Coordenades:

Latitud:	42.18761
Longitud:	1.82008
UTM Est (X):	402569
UTM Nord (Y):	4671280

Classificació

Número de fitxa	08293 - 135
Àmbit:	Patrimoni documental
Tipologia	Fons documental
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Autoria de l'element:	Desconegut
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	

Aplec de Santa Magdalena

Autoria de la fitxa	Anna Junyent Traserra
Data de registre de la fitxa:	dg., 26/07/2009 - 02:00

Descripció

El texte del goig és el següent: Ja que sou nostra advocada, / reclamant-vos de tot cor: / Feu que al cel tinguem posada, / Magdalena, astre d'amor. / Per desgràcia vos portàreu / una folla joventut, / i és de tot el món sabut / que el vell ídol adoràreu, / fins que el cel, d'una mirada, / convertia el vostre cor. / Jesucrist, que us contemplava, / com el bon pastor un anyell, / no us deixà prendre consell / de qui tant us malmenava: / clavà en vos una llançada / que us fereix de dolça mort. / I d'amor tota una flama / us tornàreu tant ardent, / que ja, des d'aquell moment, / sols perdó vostre pit clama. / Adéu, món! Dieu, gosada, / tot llançant les gales d'or. / Ben resolta i decidida, / de Jesús en cerca aneu, / i a la llar del fariseu / heu entrat, quan el convida; / als seus peus agenollada, / no podeu contenir el plor. / Del diàleg que s'entaula / en el centre us convertiu, / quan el vostre exemple viu / és posat damunt la taula. / Heu vessat enamorada, / un engüent de tant valor! / Si us seguim fins al Calvari, / de l'amor tant màrtir sou / com apòstol, si no és prou / que amb Maria se us compari: / Com hi fóreu abrusada / amb la Creu del Salvador! / La vostra ànsia no té espera / per ungir-li el sagrat cos, / i al sepulcre, sens repòs, / d'arribar sou la primera. / Oh, gran Déu! Prou hi ha l'amada, / però nohi ha l'amador!/ No s'acaba vostra vida / perquè el Déu del cel no ho vol, / i trobeu goig i consol / a plorar-la penedida. / A Marsella se us traslladada, / sempre en ales de l'amor. / I feu tanta penitència / en aquest lloc beneït, / que les pedres heu tenyit / de sang pura en evidència: / Són trenta anys que hi feu estada; / són trenta anys de viu dolor. / Encaixeu de tal manera / amistat en Déu vivent, / que, a on vostre nom s'estén, / se us estima i se us venera. / A Vallcebre hi sou honrada / des dels temps de l'avior. / Ni que es perdi la riquesa / de les mines de carbó, / vostra gran devoció / no ens serà del cor mai presa. / Quina mina més preuada / és la fe que Déu ens dó!/ Boixader us té guardada / com el seu més ric tresor: / Feu que al cel tinguem posada, / Magdalena, estel d'amor.

Observacions:

Lletra antiga i anònima retocada per Mn. Climent Forner. Música de Mn. Joan Ballarà.

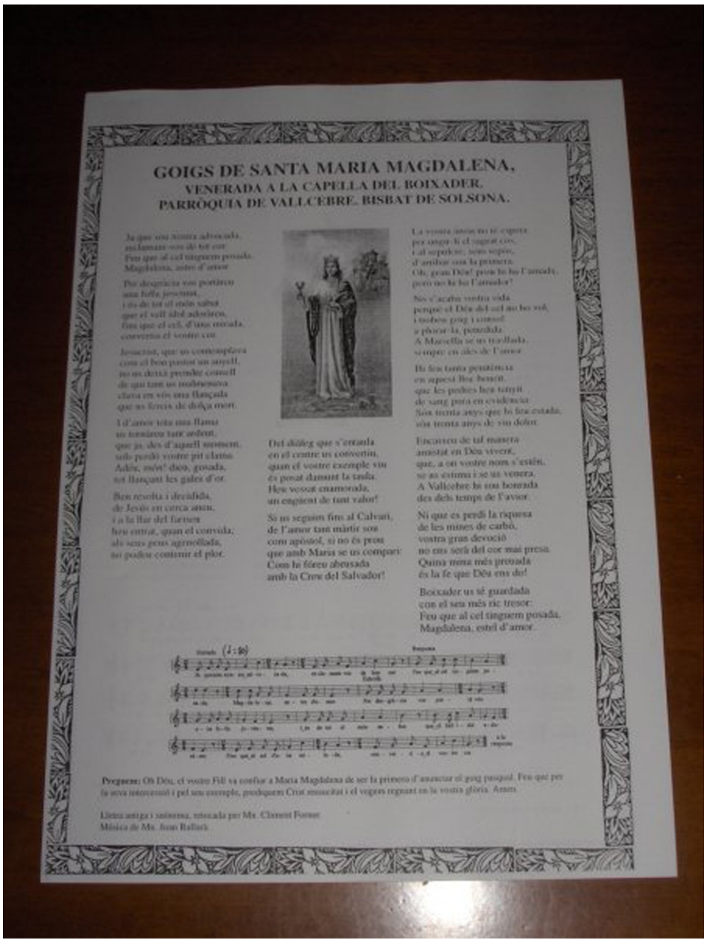

GOIGS DE SANTA MARIA MAGDALENA,
VENERADA A LA CAPELLA DEL BOIXADER.
PARRÒQUIA DE VALLCEBRE. BISBAT DE SOLSONA.

Ja que sou nostra advocada,
us lloem de tot cor:
Feu que al cel tinguem posada,
Magdalena, astre d'amor.

Per desgràcia vos portàreu
una folla joventut,
i és de tot el món sabut
que el vell ídol adoràreu,
fins que el cel, d'una mirada,
convertí el vostre cor.

Jesucrist, que us contemplava
com el bon pastor un anyell,
no us deixà prendre consell
de qui tant us malmenava
clava en vós una llançada
que us fereix de dolça mort.

I d'amor tota una flama
us tornàreu tant ardent,
que ja, des d'aquell moment,
sols perdé vostre pit clama
Adéu, món! dieu, gosada,
tot llançant les gales d'or.

Ben resolta i decidida,
de Jesús en cerca aneu,
i a la llar del fariseu
heu entrat, quan el convida;
als seus peus agenollada,
no podeu contenir el plor.

Del diàleg que s'entaula
en el centre us convertiu,
quan el vostre exemple viu
és posat damunt la taula.
Heu vessat enamorada,
un ungüent de tant valor!

Si us seguim fins al Calvari,
de l'amor tant màrtir sou
com apòstol, si no és prou
que amb Maria se us compari:
Com hi fóreu abraçada
amb la Creu del Salvador!

La vostra amor no té espera
per ungir-li el sagrat cos,
i al sepulcre, sens repòs,
d'arribar sou la primera.
Oh, gran Déu! prou hi ha l'amada,
però no hi ha l'amador!

No s'acaba vostra vida
perquè el Déu del cel no ho vol,
i rebeu goig i consol
a plorar-la, penedida.
A Marsella se us trasllada,
sempre en ales de l'amor.

Hi feu tanta penitència
en aquest lloc beneït,
que les pedres heu tenyit
de sang pura en evidència.
Són trenta anys que hi feu estada,
són trenta anys de viu dolor.

Encomeu de tal manera
amistat en Déu vivent,
que, a on vostre nom s'estén,
se us estima i se us venera.
A Vallcebre hi sou honrada
des dels temps de l'avior.

Ni que es perdé la riquesa
de les mines de carbó,
vostra gran devoció
no ens serà del cor mai presa.
Quina mina més preuada
és la fe que Déu ens do!

Boixader us té guardada
com el seu més ric tresor:
Feu que al cel tinguem posada,
Magdalena, estel d'amor.

Pregària: Oh Déu, el vostre Fill va confiar a Maria Magdalena de ser la primera d'anunciar el goig pasqual. Feu que per la seva intercessió i pel seu exemple, prediquem Crist ressuscitat i el vegem regnant en la vostra glòria. Amén.

Lletra antiga i anònima, retocada per Mn. Climent Forner.
Música de Mn. Joan Ballarín